

NETIKRA KALĖDŲ SENELIO BARZDA

F. P. Piklinsas,
„Arnko“ žemų kainų parduotuvės
personalo vadybininkas,
Dž. Čanui,
žaislų skyrius

Kaip jau žinote, ponas Kegas
Trampetas, kuris paprastai
vaidina Kalėdų Senelį mūsų
kasmetinėje Grotoje, šiuo
metu padeda policijai
tirti, koku būdu jo sodo
pašiūrėje atsirado 150 vaizdo
registratorių.

Taigi mums buvo iškilusi didelė grėsmė šiais metais likti be Kalėdų Senelio. Laimei, labai laiku gavome pono Nikolo anketą, kurioje jis rašo, jog ieško darbo ir galėtų pradėti dirbti dar iki švenčių.

Jis sako, kad yra kilęs iš Laplandijos, tačiau aš jį patikinau, kad esame Lygių galimybių darbdavys, be to, neišsivaizduoju, kaip būtų galima diskriminuoti ką nors, kas atvyko iš Laplandijos. Dar jis tvirtina, kad šiuo metu yra benamis, nes jo

namą nugriovė po juo iškilęs
povandeninis laivas, bet tai
turbūt pokštas.

Pasamdžiau jį dirbti nuo
pirmadienio. Jis sakosi
turintis savo kostiumą ir jam
nereikės netikrų ūsų
bei barzdos.

F. P. Piklinsas,

„Arnko“ žemų kainų parduotuvės
personalo vadybininkas,

ponui Nikolui,

laikinai dirbančiam pardavėju
žaislų skyriuje

Šiandien pas mane apsilankė
mano brolis. Jis labai nusiminęs.
Ar galėčiau jums priminti, kad,
sumokėję 75 pensus* už įėjimo į
Kalėdų Senelio grotą bilietą,
vaikai turi teisę į:

1) Vieną „ho-ho“, o trečią „ho“
tik tokiu atveju, jei leis
laikas.

2) Vieną „Sveiki, berniukai
ir mergaitės“ ir diskretišką

klausimą „Ar šiemet buvote geri?“

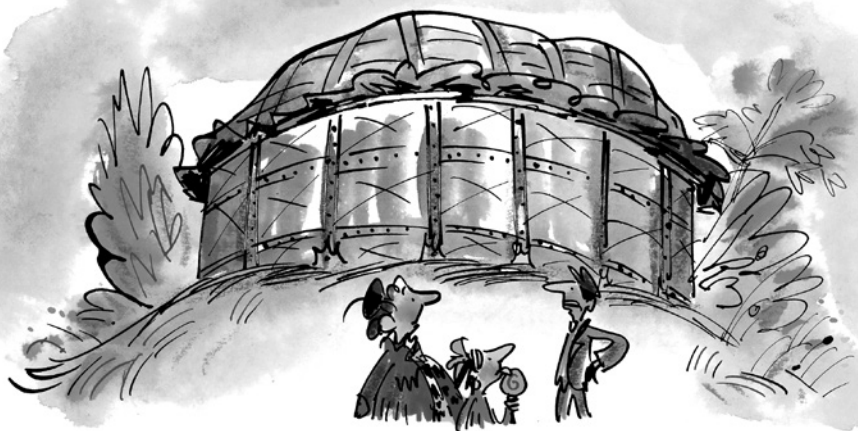
3) Vieną lazerinį kosminį pistoletą, jei tai vyriškosios lyties vaikas, ARBA vieną Mažosios Princesės tualetinį staliuką, jei tai moteriškosios lyties vaikas.

Jūs NETURĖTUMĖTE jiems sakyti, kad gali pasirinkti patys. Net jei - noriu, kad aiškiai tai suprastumėte - priduriate „ho-ho-ho“.

Vertinu jūsų pastebėjimą, kad vaikai iš tikrųjų prašė skirtingų žaislų, bet yra tam tikrų komercinių sumetimų, į kuriuos bijau, neatsižvelgėte.

BLEKBARIO PYRAGAS

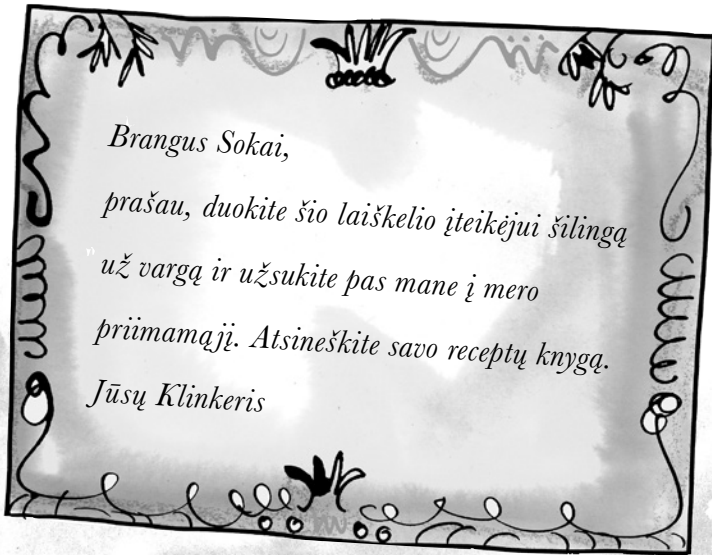

Tai istorija apie Blekbario pyragą, trisdešimt tris virėjus ir Horacijaus Klinkerio, Blekbario mero, skleidžiamą Kalėdų dvasią. Nežinau, ar dabar, kai Horacijaus Klinkerio jau seniai nebėra gyvo, o trisdešimt trijų virėjų verslą perėmė jų anūkai, šiame mažame, keistame miestelyje per Kalėdas vis dar kepamas ypatingasis Blekbario pyragas, tačiau noriu papasakoti apie tai, kaip jie visi susirinko iškepti pirmojo – ir **didžiausio** – Blekbario pyrago.

Buvo 1871-ųjų metų gruodžio pradžia. Albertas Sokas jau rakino savo saldumynų krautuvėlės duris, kai prie jo pribėgo mažas berniukas.

– Laiškelis nuo mero, pone Sokai, – uždusęs tarė jis.

Sokas paėmė laiškėlį ir perskaitė:

BLEKBARIO PYRAGAS

Sokui nebeliko, kas daryti. Pasikišęs po pažastimi
receptų knygą, jis nutrepseno siauromis gatvelėmis.
Nuo šalčio jo nosis degė it žarija.

idėjos baigdavosi labai liūdnei – pavyzdžiui, dėl požeminio traukinio sistemos įgriuvo Didžioji gatvė, o naujoviška elektros įranga susprogdino Rotušę.